

ผลของการอบรมเลี้ยงดูและเพศของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มี

ต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ผู้เขียน   พิสนุ พงศ์ศรี
สาขาวิชา   จิตวิทยาการศึกษา
ปีการศึกษา   2532

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของนักเรียนซึ่งเป็นผลจากการอบรมเลี้ยงดูและเพศของนักเรียน ตลอดจนกิจกรรมระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับเพศ กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่สุ่มจากโรงเรียนในจังหวัดสงขลา จำนวน 505 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย แบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ซึ่งวัดองค์ประกอบทุกด้าน คือ องค์ประกอบด้านความทะเยอทะยาน ด้านความกระตือรือร้น ด้านความกล้าตัดสินใจ ด้านความรับผิดชอบต่อตนเอง ด้านการรู้จักวางแผนงาน และด้านความมีเอกลักษณ์ และแบบสอบถามวัดการอบรมเลี้ยงดู ซึ่งวัดการอบรมเลี้ยงดูสามแบบคือ แบบประชาธิปไตย แบบเข้มงวดกวดขัน และแบบปล่อยปละละเลย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้วิธีวิเคราะห์ความแปรปรวนในกรณีที่มีตัวแปรตามตัวเดียวและตัวแปรตามหลายตัว 2×3 (เพศ $\times$ รูปแบบการอบรมเลี้ยงดู) ผลการวิจัย พบว่า

1. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและแบบปล่อยปละละเลยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
2. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและแบบปล่อยปละละเลย มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบประชาธิปไตย มีองค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทั้งหกด้านสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและแบบปล่อยปละละเลยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
4. นักเรียนที่ได้รับอบรมเลี้ยงดูแบบเข้มงวดกวดขันและแบบปล่อยปละละเลย มีองค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ทั้งหกด้านไม่แตกต่างกัน
5. นักเรียนหญิงมีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01
6. นักเรียนหญิงมีองค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนชายอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 ห้าด้าน และมีองค์ประกอบด้านความกล้าตัดสินใจไม่แตกต่างกัน
7. ไม่มีกิจกรรมระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับเพศต่อแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์
8. ไม่มีกิจกรรมระหว่างรูปแบบการอบรมเลี้ยงดูกับเพศต่อองค์ประกอบของแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์